

## Галатима посланица светог апостола Павла

*О непостојаности Галата и о Павловом апостолству.*

<sup>1</sup> Павле апостол, ни од људи, ни кроз човека, него кроз Исуса Христа и Бога Оца, који Га васкрсе из мртвих,

<sup>2</sup> и сва браћа која су са мном, црквама галатским:

<sup>3</sup> Благодат вам и мир од Бога Оца и Господа нашег Исуса Христа,

<sup>4</sup> који даде себе за грехе наше да избави нас од садашњег света злог, по вољи Бога и Оца нашег,

<sup>5</sup> коме слава ва век века. Амин.

<sup>6</sup> Чудим се да се тако одмах одвраћате на друго јеванђеље од Оног који вас позва благодаћу Христовом,

<sup>7</sup> које није друго, само што неки сметају вас, и хоће да изврну јеванђеље Христово.

<sup>8</sup> Али ако и ми, или анђеос неба јави вам јеванђеље другачије него што вам јависмо, проклет да буде!

<sup>9</sup> Као што пре рекосмо и сад опет велим: ако вам ко јави јеванђеље другачије него што примисте, проклет да буде!

<sup>10</sup> Зар ја сад људе наговарам или Бога? Или тражим људима да угађам? Јер кад бих ја још људима угађао, онда не бих био слуга Христов.

<sup>11</sup> Али вам дајем на знање, браћо, да оно јеванђеље које сам ја јавио, није по човеку.

<sup>12</sup> Јер га ја не примих од човека, нити научих, него откривењем Исуса Христа.

<sup>13</sup> Јер сте чули моје живљење некад у Јеврејству, да сам одвише гонио цркву Божију и раскопавао је.

<sup>14</sup> И напредовах у Јеврејству већма од многих врсника својих у роду свом, и одвише ревновах за отачке своје обичаје.

<sup>15</sup> А кад би угодно Богу, који ме изабра од утробе матере моје и призва благодаћу својом.

<sup>16</sup> Да јави Сина свог у мени, да Га јеванђељем објавим међу људима незнабошцима; одмах не питах тело и крв,

<sup>17</sup> нити изиђох у Јерусалим к старијим апостолима од себе него отидох у арапску, и опет се вратих у Дамаск.

<sup>18</sup> А после тога на три године изиђох у Јерусалим да видим Петра, и остадох у њега петнаест дана.

<sup>19</sup> Али другог од апостола не видех, осим Јакова брата Господњег.

<sup>20</sup> А шта вам пишем ево Бог види да не лажем.

<sup>21</sup> А потом дођох у земље сирске и киликијске.

<sup>22</sup> А бејах лицем непознат Христовим црквама јудејским;

<sup>23</sup> него само беху чули да онај који нас некад гони сад проповеда веру коју некад раскопаваше.

<sup>24</sup> И слављаху Бога за мене.

## 2

*Павле се споразумева с апостолима, противи се Петру и остаје при уверењу да се оправдање добија вером.*

<sup>1</sup> А потом на четрнаест година опет изиђох у Јерусалим с Варнавом, узевши са собом и Тита.

<sup>2</sup> Али изиђох по откривењу, и разговорих се с њима за јеванђеље које проповедам у незнабошцима, али насамом с онима који се бројаху као најстарији, да узалуд не трчим или не бих трчао.

<sup>3</sup> Али ни Тит, који беше са мном, и беше Грк, не би натеран да се обреже.

<sup>4</sup> И за лажну браћу која дођоше и привукоше се да уходе слободу нашу коју имамо у Христу Исусу, да нас заробе;

<sup>5</sup> којима се ни сахат не подасмо у покорност, да истина јеванђеља остане међу нама.

<sup>6</sup> А за оне који се бројаху да су нешто, какви били да били, ја не марим ништа; јер Бог не гледа ко је ко; јер они који се бројаху као најстарији, мени ништа не додаше;

<sup>7</sup> него насупрот дознавши да је мени поверено јеванђеље у необрезанима, као Петру у обрезанима

<sup>8</sup> (јер Онај који помаже Петру у апостолству међу обрезанима Онај помаже и мени међу незнабошцима,)

<sup>9</sup> И познавши благодат која је мени дана, Јаков и Кифа и Јован, који се бројаху да су стубови, дадоше деснице мени и Варнави, и пристадоше да ми проповедамо у незнабошцима, а они у обрезанима;

<sup>10</sup> само да се опомињемо сиромашних, за које сам се и старао тако чинити.

<sup>11</sup> А кад дође Петар у Антиохију, у очи њему против стадох; јер беше зазоран.

<sup>12</sup> Јер пре док не дођоше неки од Јакова, јеђаше с незнабошцима, а кад дођоше, устручаваше се и одвајаше бојећи се оних који су из обрезања.

<sup>13</sup> И дволичаху с њим и остали Јудејци, тако да и Варнава приста у њихово дволичење.

<sup>14</sup> А кад ја видех да не иду право к истини јеванђеља, рекох Петру пред свима: Кад ти који си Јеврејин незнабожачки а не јеврејски живиш, зашто незнабошце нагониш да живе јеврејски?

<sup>15</sup> Ми који смо рођени Јевреји, а не грешници из незнабожаца,

<sup>16</sup> па дознавши да се човек неће оправдати делима закона, него само вером Исуса Христа, и ми веровасмо Христа Исуса да се оправдамо вером Христовом, а не делима закона: јер се делима закона никакво тело неће оправдати.

<sup>17</sup> Ако ли се ми који тражимо да се оправдамо Христом, нађосмо и сами грешници, дакле је Христос греху слуга? Боже сачувај!

<sup>18</sup> Јер ако опет зидам оно што развалих, показујем се да сам преступник.

<sup>19</sup> Јер ја законом закону умрех да Богу живим; с Христом се разапех.

<sup>20</sup> А ја више не живим, него живи у мени Христос. А што сад живим у телу, живим вером Сина Божјег, коме омилах, и предаде себе за мене.

<sup>21</sup> Не одбацујем благодати Божје; јер ако правда кроз закон долази, то Христос узалуд умре.

### 3

*Оправдање вером још од Авраама. Закон је био чувар до Христа.*

<sup>1</sup> О неразумни Галати! Ко вас је опчинио да се не покоравате истини? Ви, којима пред очима беше написан Исус Христос, а сад се међу вама разапе.

<sup>2</sup> Ово једно хоћу од вас да дознам, или Духа примисте кроз дела закона или кроз чување вере?

<sup>3</sup> Тако ли сте неразумни? Почевши Духом, сад телом свршујете?

<sup>4</sup> Тако ли узалуд пострадасте? Кад би било само узалуд!

<sup>5</sup> Који вам дакле даје Духа и чини чудеса међу вама, чини ли делима закона или чувањем вере?

<sup>6</sup> Као што Авраам верова Богу, и прими му се у правду.

<sup>7</sup> Познајте дакле да су они синови Авраамови који су од вере.

<sup>8</sup> А писмо видевши унапред да Бог вером незнабошце правда, напред објави Аврааму: У теби ће се благословити сви незнабошци.

<sup>9</sup> Тако који су од вере, благословиће се с верним Авраамом.

<sup>10</sup> Јер који су год од дела закона под клетвом су, јер је писано: Проклет сваки који не остане у свему што је написано у књизи законској да чини.

<sup>11</sup> А да се законом нико не оправдава пред Богом, познато је: јер праведник од вере живеће.

<sup>12</sup> А закон није од вере; него човек који то твори живеће у томе.

<sup>13</sup> Христос је нас искупио од клетве законске поставши за нас клетва, јер је писано: Проклет сваки који виси на дрвету:

<sup>14</sup> Да међу незнабошцима буде благослов Аврамов у Христу Исусу, да обећање Духа

примимо кроз веру.

<sup>15</sup> Браћо, по човеку говорим, нико човечији потврђен завет не одбацује нити му шта домеће.

<sup>16</sup> А Аврааму и семену његовом речена бише обећања. А не вели: и семенима, као за многа, него као за једно: и семену твом, које је Христос.

<sup>17</sup> Ово пак велим: завет, који је од Бога потврђен за Христа, не одбацује закон, који је постао после четири стотине и тридесет година, да укине обећање.

<sup>18</sup> Јер ако је наследство од закона, онда већ није од обећања, а Аврааму обећањем дарова Бог.

<sup>19</sup> Шта ће дакле закон? Ради греха додаде се докле дође семе које му се обећа, и поставили су га анђели руком посредника.

<sup>20</sup> Али посредник није једног; а Бог је један.

<sup>21</sup> Еда ли је дакле закон противан обећањима Божјим? Боже сачувај! Јер да је дан закон који може оживети, заиста би од закона била правда.

<sup>22</sup> Али писмо затвори све под грех, да се обећање даде кроз веру Исуса Христа онима који верују.

<sup>23</sup> А пре доласка вере бисмо под законом чувани и затворени за веру која се хтела показати.

<sup>24</sup> Тако нам закон би чувар до Христа, да се вером оправдамо.

<sup>25</sup> А кад дође вера, већ нисмо под чуваром.

<sup>26</sup> Јер сте ви сви синови Божји вером Христа Исуса;

<sup>27</sup> јер који се год у Христа крстисте, у Христа се обукосте.

<sup>28</sup> Нема ту Јеврејина ни Грка, нема роба ни господара, нема мушког рода ни женског; јер сте ви сви једно у Христу Исусу.

<sup>29</sup> А кад сте ви Христови, онда сте семе Авраамово, и по обећању наследници.

## 4

*Христовим доласком примамо посинаштво и искупљујемо се од Закона. Сара и Агара слика Новозаветне и Старозаветне Цркве.*

<sup>1</sup> Али велим: док је наследник млад ништа није бољи од роба, ако и јесте господар од свега;

<sup>2</sup> него је под заповедницима и чуварима све до рока очевог.

<sup>3</sup> Тако и ми кад бејасмо млади, бејасмо под стихијама света заробљени;

<sup>4</sup> а кад се наврши време, посла Бог Сина свог Јединородног, који је рођен од жене и покорен закону,

<sup>5</sup> да искупи оне који су под законом, да примимо посинаштво.

<sup>6</sup> И будући да сте синови, посла Бог Духа Сина свог у срца ваша, који виче: Ава Оче!

<sup>7</sup> Тако већ ниси роб, него син; а ако си син, и наследник си Божји кроз Исуса Христа.

<sup>8</sup> Али тада не знајући Бога, служисте онима који по себи нису богови.

<sup>9</sup> А сад познавши Бога, и још познати бивши од Бога, како се враћате опет на слабе и рђаве стихије, којима опет изнова хоћете да служите?

<sup>10</sup> Гледате на дане и месеце, и времена и године.

<sup>11</sup> Бојим се за вас да се не будем узалуд трудио око вас.

<sup>12</sup> Будите као ја што сам; јер сам ја ко ви што сте. Браћо! Молим вас, ништа ми не учинисте нажао.

<sup>13</sup> А знате да вам у слабости тела најпре проповедих јеванђеље;

<sup>14</sup> и напасти моје, која беше телу мом, не презресте, ни поплъувасте, него ме примисте као анђела Божјег, као Христа Исуса.

<sup>15</sup> Какво беше онда ваше блаженство? Јер вам сведочим да бисте, кад би могуће било, извадили очи своје и дали мени.

<sup>16</sup> Тим ли вам постадох непријатељ, истину вам говорећи?

<sup>17</sup> Они не ревнују добро за вас него хоће да вас одвоје, да им ревнујете.

<sup>18</sup> А добро је ревновати свагда у добру, и не само кад сам ја код вас.

<sup>19</sup> Дечице моја, коју опет с муком рађам, докле Христово обличје не постане у вама;

<sup>20</sup> али бих хтео сад да сам код вас, и да изменим глас свој, јер не могу да се начудим за вас.

<sup>21</sup> Кажите ми, ви који хоћете под законом да будете, не слушате ли закон?

<sup>22</sup> Јер је писано да Авраам два сина имаде, једног од робиње, а другог од слободне.

<sup>23</sup> Али који беше од робиње, по телу се роди; а који од слободне, по обећању.

<sup>24</sup> Које значи друго: јер су ово два завета: један дакле од горе синајске, која рађа за робовање, а то је Агар.

<sup>25</sup> Јер Агар значи Синај гора у арапској, и пореди се са садашњим Јерусалимом, и служи са децом

својом.

<sup>26</sup> А горњи Јерусалим слободна је, који је мати свима нама.

<sup>27</sup> Јер је писано: Развесели се, нероткињо која не рађаш; покликни и повичи, ти која не трпиш муке порођаја; јер пуста има много више деце неголи она која има мужа.

<sup>28</sup> А ми смо, браћо, по Исаку деца обећања.

<sup>29</sup> Но како онда онај што се роди по телу гоњаше духовног, тако и сад.

<sup>30</sup> Али шта говори писмо? Истерај робињу и сина њеног; јер син робињин неће наследити са сином слободне.

<sup>31</sup> Тако, браћо, нисмо деца робињина него слободне.

## 5

*Опомена да чврсто стојимо у хришћанској слободи, и да је докажемо ходећи по Духу и у љубави.*

<sup>1</sup> Стојте дакле у слободи којом нас Христос ослободи, и не дајте се опет у јарам ропства ухватити.

<sup>2</sup> Ево ја Павле кажем вам да ако се обрежете Христос вам ништа неће помоћи.

<sup>3</sup> А опет сведочим сваком човеку који се обрезује да је дужан сав закон творити.

<sup>4</sup> Изгубисте Христа, ви који хоћете законом да се оправдате, и отпадосте од благодати.

<sup>5</sup> Јер ми духом чекамо од вере наду правде.

<sup>6</sup> Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезаше ни необрезање, него вера, која кроз љубав ради.

<sup>7</sup> Добро трчасте; ко вам забрани да се не покоравате истини?

<sup>8</sup> То одвраћање није од Оног који вас позва.

<sup>9</sup> Мало квасца укисели све тесто.

<sup>10</sup> Ја се за вас надам у Господу да ништа друго нећете мислити. А који вас смета понеће грех, макар ко био.

<sup>11</sup> А ја, браћо, ако још обрезање проповедам, зашто ме гоне? Тако се укиде саблазан крстова.

<sup>12</sup> О да би одсечени били они који вас кваре!

<sup>13</sup> Јер сте ви, браћо, на слободу позвани: само да ваша слобода не буде на жељу телесну, него из љубави служите један другом.

<sup>14</sup> Јер се сав закон извршује у једној речи, то јест: Љуби ближњег свог као себе.

<sup>15</sup> Али ако се међу собом кољете и једете, гледајте да један другог не истребите.

<sup>16</sup> Велим пак: по духу ходите, и жеља телесних не извршујте.

<sup>17</sup> Јер тело жели против духа, а дух против тела; а ово се противи једно другом, да не чините оно шта хоћете.

<sup>18</sup> Ако ли вас дух води, нисте под законом.

<sup>19</sup> А позната су дела телесна, која су прељубочинство, курварство, нечистота, бесрамност,

<sup>20</sup> идолопоклонство, чарања, непријатељства, свађе, пакости, срдње, пркоси, распре, саблазни, јереси,

<sup>21</sup> зависти, убиства, пијанства, ждерања, и остала оваква за која вам напред казујем као што и казах напред, да они који тако чине неће наследити царство Божије.

<sup>22</sup> А род је духовни љубав, радост, мир, трпљење, доброта, милост, вера,

<sup>23</sup> кротост, уздржање; на то нема закона.

<sup>24</sup> А који су Христови, распеше тело са сластима и жељама.

<sup>25</sup> Ако у духу живимо по духу и да ходимо,

<sup>26</sup> да не тражимо лажне славе раздражујући један другог, и завидећи један другом.

## 6

*Бити кротак и добро чинити. Чувати се лажних учитеља. Христов је крст нама једино и све.*

<sup>1</sup> Браћо! Ако и упадне човек у какав грех, ви духовни исправљајте таквога духом кротости, чувајући себе да и ти не будеш искушан.

<sup>2</sup> Носите бремена један другог, и тако ћете испунити закон Христов.

<sup>3</sup> Јер ако ко мисли да је шта, а није ништа, умом вара себе.

<sup>4</sup> А сваки да испита своје дело, и тада ће сам у себи имати славу, а не у другом.

<sup>5</sup> Јер ће сваки своје бреме носити.

<sup>6</sup> А који се учи речи нека даје део од сваког добра ономе који га учи.

<sup>7</sup> Не варајте се: Бог се не да ружити; јер шта човек посеје оно ће и пожњети.

<sup>8</sup> Јер који сеје у тело своје, од тела ће пожњети погибао; а који сеје у дух, од духа ће пожњети живот вечни.

<sup>9</sup> А добро чинити да нам се не досади; јер ћемо у своје време пожњети ако се не уморимо.

<sup>10</sup> Зато дакле док имамо времена да чинимо добро свакоме, а особити онима који су с нама у вери.

<sup>11</sup> Видите колико вам написах руком својом!

<sup>12</sup> Који хоће да се хвале по телу они вас нагоне да се обрезујете, само да не буду гоњени за крст Христов.

<sup>13</sup> Јер ни они сами који се обрезују не држе закон, него хоће да се ви обрезујете да се вашим телом хвале.

<sup>14</sup> А ја Боже сачувај да се чим другим хвалим осим крстом Господа нашег Исуса Христа, ког ради разапе се мени свет, и ја свету.

<sup>15</sup> Јер у Христу Исусу нити шта помаже обрезање ни необрезање, него нова твар.

<sup>16</sup> И колико их год по овом правилу живе, на њима биће мир и милост, и на Израилју Божијем.

<sup>17</sup> Више да ми нико не досађује, јер ја ране Господа Исуса на телу свом носим.

<sup>18</sup> Благодат Господа нашег Исуса Христа са духом вашим, браћо. Амин.

**Свето писмо или Библија Превод  
Даничић-Караџић  
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić  
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

---

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files  
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8